

3. האדומים (ארצות-הברית)

4. קבקבי העץ (איטליה)

שמי"ב * הסרט הטוב תשמ"א

כיר גם את האוטנטיות הרבה של האווירה והדמויות כמתחת לאף ואת עבודת העיצוב הקפדנית והמדוקדקת באלף נשיקות קטנות — סרט שהרגיז את המבקרים ואת הקהל בעיקר בשל השפה שבה הוא נקט — ואת המישחק המפתיע באיכותו של שני צולמים חדשים מברית-המועצות. פירה קנטר ויצחק קשת. בלנה. מתי היתה הפעם האחרונה שבה אפשר היה להאריך את הדיבור על הסרט הישראלי במידה שכזאת?

האיטלקים

והצרפתים *

מ אידך גיסא, הקולנוע ששלט על מסכי הארץ גם בשנה הזאת. היה ללא ספק הקולנוע האמריקאי. והפעם. אפשר לומר לא רק ששלט, אלא שהחזיר את הרוח האמריקאית עמוק לתוך תודעת הצופים. כי כמה מן הסרטים המעולים ביותר שהגיעו מן הצד השני של האוקיינוס התמודדו עם החוויה האמריקאית. עם השאלה מה זה להיות אמריקאי. איך נולדת רוח אמריקאית ומה פירושה. את התשובות סיפקו מצד אחד בני

במיוחד אם יזכה לראות פירות מיוזמתו. במודע. או שלא במודע. גם הקהל המבקר בסרטים ישראליים הושפע מן ה־סרטים המיובאים שראה לאחרונה. לראיה, השנה, בפעם הראשונה, הוא היה מוכן ללכת בהמוניו ולראות סרטים שאינם שייכים לקטיגוריה של בידור דבילי — סרטים כמו נועה בת 17 או צלילה חוזרת. נועה בת 17, שהיה ללא ספק הסרט הישראלי הכולט של השנה, שילוב מוצלח ביותר של דראמה אישית ומשבר חברתי עמוק, שבר בדרכו כמה וכמה מוסכמות מקודשות בשוק הישראלי. קודם-כל הוא הוכיח שכאשר יש לסרט מה לומר, הוא אמר זאת בכל הכנות, הכאב ועומק הנשמה, הוא תמיד ימצא אונן קשבת. חוץ מזה, הסתבר שמיעוט אמצעי-הפקה אינו הייב לפעול בהכרח לרעת הסרט. אם הם מנוצלים נכון. ועוד הסתבר, ששחקנים ישראליים, אפילו כאלה שגוראו מגוחכים למדי בסרטים אחרים, מסוגלים בהחלט לשכנע, אם מדריכים אותם נכון. הסרט היווה פיצוי לבימאי יצחק («צל») ישרון, אחרי שנים ארוכות של מרורים. והצלחתו כבר הובילה לסרט נוסף. שאתו הוא עושה בימים אלה. אייפשו לעבור לסדר היום מבלי להז-

שחקן מי שנה השנה

ג'ון גילגוד

„ארתור“

שחקנית מי שנה השנה

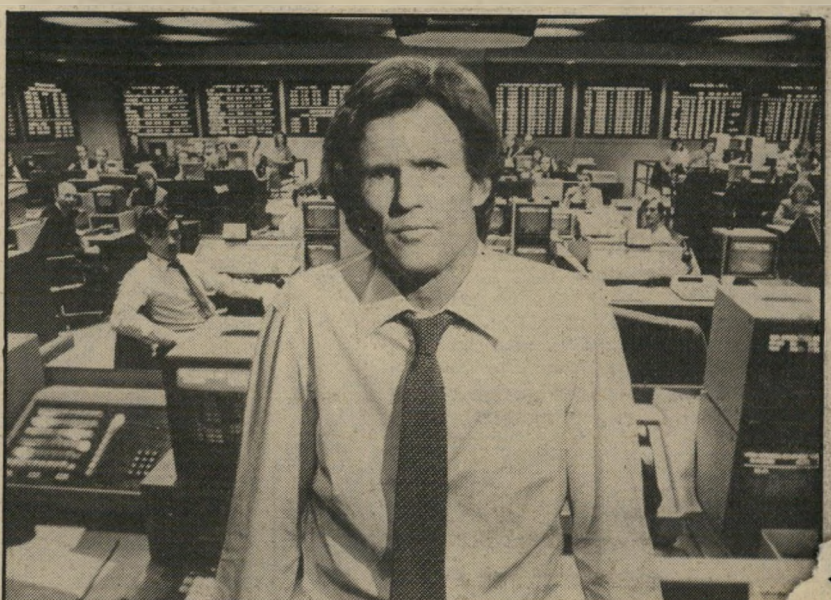
מרי סטינבורג

„רגטיים“

תשמ"ב * הסרט הדע תשמ"א

4. במעגל ההונאה (גרמניה)

3. במעגל הכסף (ארצות-הברית)